

G U V E R N U L R O M Ȃ N I E I

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul financiar - fiscal

Având în vedere necesitatea susținerii procesului investițional prin extinderea aplicării facilității de scutire de impozit a profitului reinvestit și asupra dreptului de utilizare a programelor informatice, concomitent cu aplicarea nelimitată în timp a acestei facilități fiscale,

ținând cont de necesitatea sprijinirii mediului de afaceri prin extinderea regimului fiscal favorabil aplicabil în cazul programului stock option plan și pentru titlurile de participare care nu sunt tranzacționate pe o piață reglementată sau în cadrul unui sistem alternativ de tranzacționare, acordate angajaților, administratorilor și/sau directorilor persoanelor juridice, inclusiv celor afiliate, și în vederea susținerii măsurii de fidelizare și motivare a acestor persoane,

luând în considerare necesitatea susținerii implementării și dezvoltării sistemului de învățământ profesional și tehnic, printr-un regim fiscal de deducere integrală a unor cheltuieli, atât la calculul impozitului pe profit cât și al venitului net anual supus impozitului pe venit, efectuate de operatorii economici pentru elevi, precum și prin neimpozitarea beneficiilor primite de elevi,

în vederea simplificării procesului de administrare a impozitului pe venit prin reducerea obligațiilor declarative ale contribuabililor și clarificării obligațiilor declarative ale plătitorilor de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitului,

având în vedere necesitatea eliminării inechităților generate în practică de obligativitatea regimului de impozitare pe venitul microîntreprinderilor pentru persoanele juridice române care își completează capitalul social pe parcursul funcționării și care neavând la înființare capital social de minim 25.000 euro, echivalent în lei, nu pot opta pentru plata impozitului pe profit, similar celor care au avut acest capital la înființare,

luând în considerare necesitatea susținerii mediului de afaceri în cadrul sistemului de impozitare pe venitul microîntreprinderilor, se propune și reducerea valorii capitalului social, pentru care persoanele juridice pot aplica opțiunea pentru plata impozitului pe profit, la echivalentul în lei a 10.000 euro,

având în vedere necesitatea compatibilizării legislației naționale cu prevederile Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al TVA, în vederea evitării declanșării procedurii de infringement pentru transpunerea incorectă a prevederilor referitoare la ajustarea TVA pentru bunurile de capital, ca urmare a deschiderii dosarului EU Pilot 8399/16/TAXU și angajamentului asumat față de Comisia Europeană de modificare a legislației naționale începând cu 1 ianuarie 2017,

ținând cont de necesitatea sprijinirii urgente a micilor agricultori care întâmpină dificultăți în aplicarea regimului normal de TVA și având în vedere posibilitatea oferită statelor membre de Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al TVA, de reglementare a unui regim special pentru această categorie de persoane impozabile,

ținând cont de faptul că nu se mai justifică restricționarea accesului operatorilor economici la un cod valid de TVA pentru operațiuni intracomunitare prin înscrierea în registrul operatorilor intracomunitari, având în vedere că în prezent există alte pârghii, mai eficiente, pentru prevenirea evaziunii fiscale, inclusiv în ceea ce privește operațiunile intracomunitare,

având în vedere necesitatea asigurării unui tratament fiscal echitabil în cazul contribuabililor care își redobândesc codul de înregistrare în scopuri de TVA, prin repunerea în drepturi a acestora și a beneficiarilor care au efectuat achiziții de bunuri/servicii de la aceștia, în perioada în care nu au avut un cod valid de TVA,

luând în considerare necesitatea diminuării sarcinilor administrative ale operatorilor economici,

având în vedere necesitatea reglementării termenului de plată și de declarare a contribuțiilor sociale obligatorii aferente drepturilor reprezentând diferențe de venituri din salarii stabilite potrivit legii pentru perioade anterioare, fără de care, plătitorii diferențelor salariale fiind unitați de învățământ de stat finanțate de la bugetul de stat ar plăti obligații fiscale accesorii,

ținând cont de necesitatea introducerii unor clarificări de natură tehnică pentru a avea reglementări clare, precise și accesibile,

având în vedere că, în prezent, spre deosebire de prevederile legale în vigoare până la data de 31 decembrie 2015, pentru bunurile deținute în comun cu soții/soțiile, de către persoanele cu handicap grav sau accentuat și persoanele încadrate în gradul I de invaliditate, nu se mai acordă scutirea de la plata impozitului pe clădiri, impozitului pe teren și impozitului pe mijloacele de transport, pentru cotele-părți aferente soților/soțiilor,

în considerarea faptului că sunt necesare respectarea și restabilirea regimului de favoare pe care statul îl prevede pentru aceste categorii de persoane, prin menținerea facilităților acordate anterior datei de 1 ianuarie 2016 pentru bunurile deținute împreună cu soții/soțiile,

întrucât neadoptarea în regim de urgență a măsurilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență ar putea avea consecințe negative, de natură să prejudicieze aceste persoane prin crearea unui regim fiscal excesiv în raport cu reglementarea anterioară,

ținând seama că neadoptarea măsurii privind aplicarea nelimitată în timp a facilității fiscale de scutire de impozit a profitului reinvestit descurajează activitatea de investiții și generează riscul reducerii investițiilor private și a intrărilor de capital din străinătate,

având în vedere necesitatea transunerii Directivei 2015/2376/UE de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal, directivă adoptată în data de 8 decembrie 2015, iar potrivit directivei statele membre adoptă și publică până la 31 decembrie 2016 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma acesteia, având totodată obligația de a comunica Comisiei textul acestor măsuri,

ținând cont că, statele membre urmează să aplice măsurile respective de la 1 ianuarie 2017,

în considerarea măsurilor de debirocratizare și simplificare administrativă, în special cele referitoare la extinderea modalității de comunicare pe cale electronică, care implică adoptarea unor măsuri legislative care să permită ridicarea popririi, pe cale electronică, astfel încât să nu fie afectați contribuabilii cărora li s-au indisponibilizat sume de bani care depășesc nivelul creanței pentru care s-a înființat poprirea, fiind necesar să se stabilească un organ fiscal special care să efectueze asemenea acte de executare, la nivel național.

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art.I. - Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 7, punctul 39 se modifică și va avea următorul cuprins:

”39. Stock option plan - un program inițiat în cadrul unei persoane juridice prin care se acordă angajaților, administratorilor și/sau directorilor acesteia sau ai persoanelor juridice afiliate ei, prevăzute la pct. 26 lit. c) și d), dreptul de a achiziționa la un preț preferențial sau de a primi cu titlu gratuit un număr determinat de titluri de participare, definite potrivit pct. 40, emise de entitatea respectivă.

Pentru calificarea unui program ca fiind stock option plan, programul respectiv trebuie să cuprindă o perioadă minimă de un an între momentul acordării dreptului și momentul exercitării acestuia (achiziționării titlurilor de participare);”

2. Alineatele (6) – (9) ale articolului 11 se modifică și vor avea următorul cuprins:

“(6) Contribuabilii, persoane impozabile stabilite în România, declarați inactivi conform Codului de procedură fiscală, care desfășoară activități economice în perioada de inactivitate, sunt supuși obligațiilor privind plata impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale obligatorii prevăzute de prezentul cod, dar, în perioada respectivă, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate. În cazul înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12), persoana impozabilă își exercită dreptul de deducere pentru achizițiile de bunuri și/sau servicii efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, prin înscrierea taxei în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, chiar dacă factura nu cuprinde codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile. După înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 316 alin. (12), pentru livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate în perioada în care au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, contribuabilii emit facturi în care înscriu

distinct taxa pe valoarea adăugată colectată în perioada respectivă, care nu se înregistrează în decontul de taxă depus conform art. 323. În situația în care inactivitatea și reactivarea, potrivit Codului de procedură fiscală, sunt declarate în același an fiscal, cheltuielile respective vor fi luate în calcul la determinarea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor titlului II, începând cu trimestrul reactivării. În cazul în care inactivitatea, respectiv reactivarea, sunt declarate în ani fiscali diferiți, cheltuielile respective aferente perioadei de inactivitate din anul/anii precedenți celui în care se înregistrează sunt luate în calcul la determinarea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor titlului II, prin ajustarea rezultatului fiscal al anului la care se referă acestea și depunerea unei declarații rectificative în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală, iar cheltuielile respective aferente perioadei de inactivitate din anul reactivării vor fi luate în calcul la determinarea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor titlului II, începând cu trimestrul reactivării.

(7) Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la persoane impozabile stabilite în România, după înscrierea acestora ca inactivi în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați conform Codului de procedură fiscală, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de bunuri/servicii de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare. În cazul înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) a furnizorului/prestatorului, beneficiarii care au achiziționat bunuri și/sau servicii în perioada în care furnizorul/prestatorul a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, își exercită dreptul de deducere a TVA pentru achizițiile respective, pe baza facturilor emise de furnizor/prestator conform alin. (6), prin înscrierea taxei în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 depus după înregistrarea furnizorului/prestatorului sau, după caz, într-un decont ulterior. În situația în care inactivitatea și reactivarea furnizorului, potrivit Codului de procedură fiscală, sunt declarate în același an fiscal, beneficiarul va lua în calcul cheltuielile respective la determinarea rezultatului fiscal,

potrivit prevederilor titlului II, începând cu trimestrul reactivării furnizorului. În cazul în care inactivitatea, respectiv reactivarea, furnizorului sunt declarate în ani fiscali diferiți, beneficiarul va lua în calcul cheltuielile respective aferente perioadei de inactivitate din anul/anii precedenți celui în care se declară reactivarea, pentru determinarea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor titlului II, prin ajustarea rezultatului fiscal al anului la care se referă acestea și depunerea unei declarații rectificative în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală, iar cheltuielile respective aferente perioadei de inactivitate din anul declarării reactivării vor fi luate în calcul la determinarea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor titlului II, începând cu trimestrul declarării reactivării.

(8) Persoanele impozabile stabilite în România, cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. c) - e) și lit. h), nu beneficiază, în perioada respectivă, de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate, dar sunt supuse obligației de plată a TVA colectate, în conformitate cu prevederile titlului VII, aferentă operațiunilor taxabile desfășurate în perioada respectivă. În cazul înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12), persoana impozabilă își exercită dreptul de deducere pentru achizițiile de bunuri și/sau servicii efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, prin înscrierea în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, chiar dacă factura nu cuprinde codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile. După înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 316 alin. (12), pentru livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate în perioada în care au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, persoanele impozabile emit facturi în care înscriu distinct taxa pe valoarea adăugată colectată în perioada respectivă, care nu se înregistrează în decontul de taxă depus conform art. 323.

(9) Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la persoane impozabile stabilite în România, cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. c) - e) și lit. h) și au fost înscriși în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art.

316 a fost anulată, nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de bunuri de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare. În cazul înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) a furnizorului/prestatorului, beneficiarii care au achiziționat bunuri și/sau servicii în perioada în care furnizorul/prestatorul a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, își exercită dreptul de deducere a TVA pentru achizițiile respective, pe baza facturilor emise de furnizor/prestator conform alin. (8), prin înscrierea în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 depus după înregistrarea furnizorului/prestatorului sau, după caz, într-un decont ulterior.”

3. După alineatul (5) al articolului 16 se introduc două noi alineate, alin. (5¹) și (5²), cu următorul cuprins:

„(5¹) Contribuabilii prevăzuți la alin. (5) care își modifică exercițiul financiar, potrivit reglementărilor contabile, pot opta ca anul fiscal modificat să corespundă cu exercițiul financiar. Pentru stabilirea anului fiscal modificat se aplică următoarele reguli:

a) dacă anul fiscal modificat redevine anul fiscal calendaristic, ultimul an fiscal modificat include și perioada cuprinsă între ziua ulterioară ultimei zile a anului fiscal modificat și 31 decembrie a anului respectiv; declarația anuală de impozit pe profit aferentă ultimului an fiscal modificat se depune până la data de 25 martie inclusiv a anului următor;

b) dacă se modifică perioada anului fiscal modificat, primul an nou fiscal modificat include și perioada cuprinsă între ziua ulterioară ultimei zile a anului fiscal modificat și ziua anterioară primei zile a noului an fiscal modificat.

Contribuabilii comunică organelor fiscale competente modificarea perioadei anului fiscal astfel:

a) contribuabilii care modifică anul fiscal potrivit lit.a), până la data de 25 a celei de-a treia luni inclusiv, de la data la care s-ar fi închis anul fiscal modificat;

b) contribuabilii care modifică anul fiscal potrivit lit.b), în termen de 15 zile de la data începerii noului an fiscal modificat.

(5²) Contribuabilii prevăzuți la alin. (5) care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 47, depun declarația privind impozitul pe profit aferentă anului anterior aplicării sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, pentru perioada cuprinsă între data începerii anului modificat și 31 decembrie, până la data de 25 martie a anului fiscal următor.”

4. Alineatul (1) al articolului 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

“(1) Profitul investit în echipamente tehnologice, calculatoare electronice și echipamente periferice, mașini și aparate de casă, de control și de facturare, în programe informatice, precum și pentru dreptul de utilizare a programelor informatice, produse și/sau achiziționate, inclusiv în baza contractelor de leasing financiar, și puse în funcțiune, folosite în scopul desfășurării activității economice, este scutit de impozit. Activele corporale pentru care se aplică scutirea de impozit sunt cele prevăzute în subgrupa 2.1, respectiv în clasa 2.2.9 din Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, aprobat prin hotărâre a Guvernului.”

5. Alineatul (11) al articolului 22 se abrogă.

6. La articolul 25 alineatul (4), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile. În situația în care evidența contabilă nu asigură informația necesară identificării acestor cheltuieli, la determinarea rezultatului fiscal se iau în calcul cheltuielile de conducere și administrare, precum și alte cheltuieli comune ale contribuabilului, prin utilizarea unei metode raționale de alocare a acestora sau proporțional cu ponderea veniturilor neimpozabile respective în totalul veniturilor înregistrate de contribuabil. În sensul prezentei litere, funcțiile de conducere și administrare sunt cele definite prin lege sau

prin reglementări interne ale angajatorului; pentru veniturile prevăzute la art. 23 lit. d), e), f), g), l), m) și o) nu se alocă cheltuieli de conducere și administrare/cheltuieli comune aferente.”

7. După alineatul (8) al articolului 25 se introduce un nou alineat, alin. (9), cu următorul cuprins:

„(9) Sunt cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal cheltuielile efectuate pentru organizarea și desfășurarea învățământului profesional și tehnic, potrivit reglementărilor legale din domeniul educației naționale.”

8. La articolul 28 alineatul (3), după litera g) se introduc două noi litere, lit. h) și j), cu următorul cuprins:

„h) mijloacele fixe deținute și utilizate pentru organizarea și desfășurarea învățământului profesional și tehnic, potrivit reglementărilor legale din domeniul educației naționale;

j) investițiile efectuate pentru organizarea și desfășurarea învățământului profesional și tehnic, potrivit reglementărilor legale din domeniul educației naționale.”

9. Alineatul (5) al articolului 48 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3), persoana juridică română nou-înființată care, la data înregistrării în registrul comerțului, are subscris un capital social de cel puțin 45.000 lei poate opta să aplice prevederile titlului II. Opțiunea este definitivă, cu condiția menținerii valorii capitalului social de la data înregistrării, pentru întreaga perioadă de existență a persoanei juridice respective. În cazul în care această condiție nu este respectată, persoana juridică aplică prevederile prezentului titlu, începând cu anul fiscal următor celui în care capitalul social este redus sub valoarea de 45.000 lei, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 47.”

10. După alineatul (5) al articolului 48 se introduc două noi alineate, alin. (5¹)

și (5²), cu următorul cuprins:

„(5¹) Pentru persoanele juridice române care au aplicat prevederile alin. (5), în forma în vigoare până la data de 31 decembrie 2016, condiția referitoare la menținerea unui capital social de cel puțin, echivalentul în lei, a sumei de 25.000 euro, se consideră îndeplinită și în situația în care capitalul social scade până la nivelul sumei de 45.000 lei.

(5²) Prin excepție de la prevederile art. 47, microîntreprinderile existente care au subscris un capital social de cel puțin 45.000 lei, pot opta să aplice prevederile titlului II începând cu 1 ianuarie 2017 sau cu trimestrul în care această condiție este îndeplinită. Opțiunea este definitivă, cu condiția menținerii valorii capitalului social, pentru întreaga perioadă de existență a persoanei juridice respective. În cazul în care această condiție nu este respectată, persoana juridică aplică prevederile prezentului titlu, începând cu anul fiscal următor celui în care capitalul social este redus sub valoarea de 45.000 lei, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 47. Ieșirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor ca urmare a opțiunii se comunică organelor fiscale competente, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală. Calculul și plata impozitului pe profit de către microîntreprinderile care optează să aplice prevederile titlului II se efectuează luând în considerare veniturile și cheltuielile realizate începând cu trimestrul respectiv.”

11. La articolul 62, după litera o) se introduce o nouă literă, lit. o¹), cu următorul cuprins:

”o¹) bursele, premiile și alte drepturi sub formă de cazare, masă, transport, echipamente de lucru/protecție și altele asemenea primite de elevi pe parcursul învățământului profesional și tehnic, potrivit reglementărilor legale din domeniul educației naționale.”

12. După alineatul (4) al articolului 68 se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

“(4¹) Sunt cheltuieli deductibile, cheltuielile efectuate pentru organizarea și desfășurarea învățământului profesional și tehnic, în conformitate cu reglementările legale din domeniul educației naționale, cu excepția cheltuielilor cu amortizarea care sunt deductibile potrivit prevederilor alin. (4) lit. d).”

13. Alineatul (1) al articolului 81 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(1) Plătitorii de salarii și de venituri asimilate salariilor au obligația să completeze și să depună Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate pentru fiecare beneficiar de venit, până la termenul de plată al impozitului, inclusiv”.

14. Articolul 132 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art. 132

Obligații declarative ale plătitorilor de venituri cu reținere la sursă

(1) Plătitorii de venituri, cu regim de reținere la sursă a impozitelor, sunt obligați să calculeze, să rețină, să plătească și să declare impozitul reținut la sursă, până la termenul de plată al acestuia inclusiv.

(2) Plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitelor, au obligația să depună o declarație privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent pentru anul expirat, cu excepția plătitorilor de venituri din salarii și asimilate salariilor, din valorificarea sub orice formă a drepturilor de proprietate intelectuală, din pensii, din arendare, precum și a persoanelor juridice care au obligația calculării, reținerii și plății impozitului datorat de persoana fizică potrivit art. 125 alin. (8) și alin. (9), care au obligația depunerii Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate pentru fiecare beneficiar de venit .”

15. La articolul 142, după litera ș) se introduce o nouă literă, lit. t), cu următorul cuprins:

” t) remunerația brută primită pentru activitatea prestată de zilieri, potrivit legii.”

16. După alineatul (9) al articolului 146 se introduce un nou alineat, alin. (9¹), cu următorul cuprins:

”(9¹) Prevederile alin. (9) se aplică și în cazul sumelor reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare.

17. După alineatul (3) al articolului 147 se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

”(3¹) Prevederile alin. (3) se aplică și în cazul sumelor reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare.”

18. După alineatul (7) al articolului 168 se introduce un nou alineat, alin. (7¹), cu următorul cuprins:

”(7¹) Prevederile alin. (7) se aplică și în cazul sumelor reprezentând salarii/solde sau diferențe de salarii/solde și pensii sau diferențe de pensii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare.”

19. După alineatul (3) al articolului 169 se introduc două noi alineate, alin. (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

”(3¹) Prevederile alin. (3) se aplică și în cazul sumelor reprezentând salarii/solde sau diferențe de salarii/solde și pensii sau diferențe de pensii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare.

(3²) Prin excepție de la prevederile alin. (3), declarațiile rectificative nu se depun în cazul veniturilor/diferențelor de venituri din pensii.”

20. După alineatul (8) al articolului 190 se introduce un nou alineat, alin. (9), cu următorul cuprins:

”(9) Prevederile alin. (8) se aplică și în cazul sumelor reprezentând salarii sau

diferențe de salarii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare.”

21. După alineatul (2) al articolului 191 se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

”(2¹) Prevederile alin. (2) se aplică și în cazul sumelor reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare.”

22. După alineatul (7) al articolului 199 se introduce un nou alineat, alin. (7¹), cu următorul cuprins:

”(7¹) Prevederile alin. (7) se aplică și în cazul sumelor reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare.”

23. După alineatul (2) al articolului 200 se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

”(2¹) Prevederile alin. (2) se aplică și în cazul sumelor reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare.”

24. După alineatul (6) al articolului 207 se introduce un nou alineat, alin. (7), cu următorul cuprins:

”(7) Prevederile alin. (6) se aplică și în cazul sumelor reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare.”

25. După alineatul (2) al articolului 208 se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

”(2¹) Prevederile alin. (2) se aplică și în cazul sumelor reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare.”

26. După alineatul (4) al articolului 214 se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

”(5) Prevederile alin. (4) se aplică și în cazul sumelor reprezentând salarii sau

diferențe de salarii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare.”

27. După alineatul (2) al articolului 215, se introduce un nou alineat, alin. (2¹) cu următorul cuprins:

”(2¹) Prevederile alin. (2) se aplică și în cazul sumelor reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite prin lege, acordate pentru perioade anterioare.”

28. La articolul 268 alineatul (9), după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

"f) operațiuni pentru care se aplică regimul special pentru agricultori prevăzut la art. 315¹."

29. Alineatul (5) al articolului 305 se modifică și va avea următorul cuprins:

“(5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2), pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial, pentru fiecare an în care apare o modificare a destinației de utilizare. Ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează obligația de ajustare sau, după caz, în ultima perioadă fiscală a fiecărui an, în condițiile prevăzute prin normele metodologice. Prin excepție, în cazul trecerii persoanei impozabile de la regimul normal de taxare la regimul de scutire pentru întreprinderile mici prevăzut la art. 310, precum și în cazul livrării bunului de capital în regim de scutire conform art. 292, ajustarea deducerii se face o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare;

b) pentru cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), ajustarea se efectuează de persoanele impozabile care au aplicat pro rata de deducere pentru bunul de capital. Ajustarea reprezintă o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial și se efectuează în ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse în cadrul perioadei de ajustare prevăzute

la alin. (2);

c) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. c) ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2), pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa nededusă inițial, pentru fiecare an în care apare o modificare a destinației de utilizare. Ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustare, sau, după caz, în ultima perioadă fiscală a fiecărui an, în condițiile prevăzute prin normele metodologice. Prin excepție, în cazul trecerii persoanei impozabile de la regimul de scutire pentru întreprinderile mici prevăzut la art. 310 la regimul normal de taxare, precum și în cazul livrării bunului de capital în regim de taxare, ajustarea deducerii se face o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare;

d) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. d), ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea și se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării;

e) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. e), ajustarea se efectuează atunci când apar situațiile enumerate la art. 287.”

30. După alineatul (5) al articolul 305 se introduce un nou alineat, alin. (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Prevederile alin. (5) se aplică și în cazul bunurilor de capital care la data de 1 ianuarie 2017 se află în perioada de ajustare prevăzută la alin. (2), pentru situațiile de la alin. (4) lit. a) și c) care intervin începând cu data de 1 ianuarie 2017. Prin norme se stabilesc regulile de aplicare.”

31. După articolul 315 se introduce un nou articol, art. 315¹ “Regimul special pentru agricultori”, cu următorul cuprins:

“Art. 315¹

Regimul special pentru agricultori

(1) În sensul acestui articol:

a) “*regimul special pentru agricultori*” se aplică pentru activitățile prevăzute la lit. c) și d), desfășurate de un agricultor, așa cum este acesta definit la lit. b);

b) “*agricultorul*” reprezintă persoana fizică, persoana fizică autorizată, întreprinderea individuală sau întreprinderea familială, cu sediul activității economice în România, care realizează activitățile prevăzute la lit. c) și d) și care nu realizează alte activități economice sau realizează și alte activități economice a căror cifră de afaceri anuală este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 310;

c) “*activitățile de producție agricolă*” sunt activitățile de producție a produselor agricole, inclusiv activitățile de transformare a produselor agricole prin alte metode decât cele industriale, prevăzute în norme;

d) “*serviciile agricole*” reprezintă serviciile prevăzute în norme, prestate de un agricultor care utilizează munca manuală proprie și/sau echipamentele specifice;

e) “*produse agricole*” reprezintă bunurile rezultate din activitățile prevăzute la lit. c);

f) “*taxa aferentă achizițiilor*” reprezintă valoarea totală a taxei aferente bunurilor și serviciilor achiziționate de un agricultor supus regimului special, în măsura în care această taxă ar fi deductibilă conform art. 297 alin. (4) pentru o persoană impozabilă supusă regimului normal de taxă;

g) “*procentul de compensare în cotă forfetară*” reprezintă procentul care se aplică în scopul de a permite agricultorilor să beneficieze de compensația în cotă forfetară pentru taxa aferentă achizițiilor;

h) “*compensația în cotă forfetară*” reprezintă suma rezultată prin aplicarea procentului de compensare în cotă forfetară asupra prețului/tarifului, exclusiv taxa, aferent livrărilor de produse agricole și prestărilor de servicii agricole, efectuate de un agricultor în cazurile menționate la alin. (3).

(2) Procentul de compensare în cotă forfetară este 1% pentru anul 2017, 4% pentru anul 2018 și 8% începând cu anul 2019.

(3) Procentul de compensare în cotă forfetară se aplică pentru:

a) produsele agricole prevăzute la alin. (1) lit. e) și serviciile agricole prevăzute la alin. (1) lit. d), livrate/prestate de agricultor către alte persoane impozabile decât cele care beneficiază, în interiorul țării de regimul special prevăzut de prezentul articol;

b) produsele agricole prevăzute la alin. (1) lit. e) livrate în condițiile stabilite la art. 294 alin. (2) către persoane juridice neimpozabile care datorează TVA în statul membru de sosire pentru achizițiile intracomunitare efectuate.

(4) Agricultorul care aplică regimul special prevăzut de prezentul articol:

a) nu are obligația de a colecta TVA pentru livrările de produse agricole rezultate din activitățile agricole prevăzute la alin. (1) lit. c) și pentru serviciile agricole prevăzute la alin. (1) lit. d);

b) nu are dreptul să deducă taxa achitată sau datorată pentru achizițiile sale în cadrul activității efectuate în regimul special;

c) prin excepție de la art. 310 nu aplică regimul special de scutire pentru întreprinderile mici pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), operațiunile respective nefiind cuprinse în cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea regimului special de scutire pentru întreprinderile mici prevăzută la art. 310.

(5) Agricultorul care aplică regimul special prevăzut de prezentul articol depune la organul fiscal competent o notificare privind aplicarea regimului special. Agenția Națională de Administrare Fiscală organizează Registrul agricultorilor care aplică regimul special. Registrul este public și se afișează pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Înscrierea în Registrul agricultorilor care aplică regimul special se face de către organul fiscal competent, pe baza notificărilor depuse de agricultorii care aplică regimul special, până la data de 1 a lunii următoare celei în care a fost depusă notificarea.

(6) Persoana impozabilă stabilită în România sau persoana impozabilă nestabilită în România, dar înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316, care achiziționează bunuri/servicii de la agricultorii care figurează în Registrul agricultorilor care aplică regimul special, prevăzut la alin. (5), va ține o evidență

separată pentru toate achizițiile efectuate în cadrul regimului special pentru agricultori.

(7) Agricultorul care aplică regimul special, este scutit de următoarele obligații:

a) ținerea evidențelor în scopuri de TVA prevăzute la art. 321;

b) depunerea decontului de taxă prevăzut la art. 323;

c) orice alte obligații care revin persoanelor impozabile înregistrate sau care ar trebui să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 316.

(8) Agricultorul are obligația să emită factură care să conțină informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20), o mențiune cu privire la aplicarea regimului special pentru agricultori, precum și procentul de compensare în cotă forfetară și valoarea compensației în cotă forfetară care i se cuvine pentru:

a) livrările de produse agricole/prestările de servicii prevăzute la alin. (3), altele decât cele de la lit. b) – e);

b) vânzările la distanță, astfel cum sunt definite la art. 266 alin. (1) pct. 35, care au locul în România;

c) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru;

d) livrările intracomunitare de bunuri, prevăzute la art. 270 alin. (10), care s-ar încadra la lit. c) dacă ar fi efectuate către altă persoană impozabilă;

e) prestările de servicii care conform art. 278 alin. (2) au locul în alt stat membru, pentru care beneficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislația altui stat membru al art. 307 alin. (2).

(9) Prin excepție de la prevederile art. 268 alin. (3) lit. a), nu sunt considerate operațiuni impozabile în România achizițiile intracomunitare de bunuri efectuate de agricultorii care aplică regimul special, dacă valoarea totală a acestor achiziții intracomunitare nu depășește pe parcursul anului calendaristic curent sau nu a depășit pe parcursul anului calendaristic anterior plafonul de 10.000 euro, al cărui echivalent în lei este stabilit prin normele metodologice. Plafonul de 10.000 euro pentru achiziții intracomunitare se determină potrivit prevederilor art. 268 alin. (5).

(10) Agricultorii eligibili pentru excepția prevăzută la alin. (9) au dreptul să opteze pentru regimul general al achizițiilor intracomunitare prevăzut la art. 268 alin. (3) lit. a). Opțiunea se aplică pentru cel puțin doi ani calendaristici.

(11) Regulile aplicabile în cazul depășirii plafonului pentru achiziții intracomunitare prevăzut la alin. (9) sau al exercitării opțiunii prevăzute la alin. (10) sunt stabilite prin normele metodologice.

(12) În situația în care agricultorul care aplică regimul special realizează livrări intracomunitare cu produse agricole, prestări de servicii intracomunitare, achiziții intracomunitare de bunuri, achiziții de servicii intracomunitare, acesta are următoarele obligații:

a) să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 317, dacă efectuează operațiunile prevăzute la art. 317 alin. (1) și (2);

b) să depună decontul special de taxă prevăzut la art. 324, pentru achizițiile intracomunitare de bunuri și achizițiile de servicii intracomunitare prevăzute la art. 324 alin. (1), pe care le efectuează;

c) să depună declarația recapitulativă prevăzută la art. 325 pentru operațiunile pe care le efectuează prevăzute la art. 325 alin. (1).

(13) În situația în care o persoană impozabilă realizează atât activități prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), pentru care aplică regimul special prevăzut de prezentul articol, cât și alte activități economice pentru care nu se poate aplica regimul special pentru agricultori, poate aplica regimul special de scutire pentru întreprinderile mici, în condițiile art. 310, pentru activitățile pentru care nu se aplică regimul special pentru agricultori.

(14) Persoana impozabilă prevăzută la alin. (13) care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316, prin opțiune conform art. 316 alin. (1) lit. c) sau ca urmare a depășirii plafonului de scutire prevăzut la art. 310 din alte activități economice decât cele prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), nu mai poate aplica regimul special pentru agricultori de la data înregistrării în scopuri de TVA sau de la data la care ar fi fost înregistrată dacă avea obligația de a solicita înregistrarea conform art. 310 alin. (6) și nu solicită sau solicită cu întârziere înregistrarea în scopuri de TVA. În cazul

înregistrării în scopuri de TVA, prin normele metodologice se stabilesc ajustările de efectuat pentru achizițiile destinate activității pentru care nu a fost aplicat regimul special pentru agricultori. În situația în care agricultorul nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organul fiscal competent aplică dispozițiile art. 310 alin. (6) lit. a) și b). Organul fiscal competent va opera radierea din Registrul agricultorilor care aplică regimul special a agricultorilor care sunt înregistrați în scopuri de TVA conform art. 316, în termen de 3 zile de la data la care înregistrarea se consideră valabilă.

(15) Agricultorul care aplică regimul special poate opta oricând pentru aplicarea regimului normal de taxă, în condițiile prevăzute prin norme, prin depunerea la organul fiscal competent a unei notificări în acest sens, caz în care organul fiscal competent operează radierea agricultorului din Registrul agricultorilor care aplică regimul special până la data de 1 a lunii următoare celei în care a fost depusă notificarea. După exercitarea opțiunii de aplicare a regimului normal de taxă, agricultorul nu mai poate aplica din nou regimul special pentru o perioadă de cel puțin doi ani de la data înregistrării în scopuri de TVA.

(16) În cazul în care, după expirarea perioadei prevăzute la alin. (15), agricultorul optează din nou pentru aplicarea regimului special pentru agricultori, acesta trebuie să depună la organele fiscale competente o notificare în acest sens. Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care optează pentru aplicarea regimului special pentru agricultori pot solicita scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 și 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă, anularea înregistrării fiind valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligația de a soluționa solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea și de a înscrie agricultorul în Registrul agricultorilor care aplică regimul special. În cazul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, până la

comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, acestora le revin toate drepturile și obligațiile aferente persoanelor înregistrate. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA are obligația să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile care solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA au obligația să evidențieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, persoanele impozabile care aplică regimul special pentru agricultori neavând drept de deducere pentru bunurile/serviciile alocate activităților supuse acestui regim.

(17) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, cărora agricultorul care aplică regimul special le livrează produsele agricole prevăzute la alin. (1) lit. e) sau le prestează serviciile agricole prevăzute la alin. (1) lit. d), au dreptul la deducerea compensației în cotă forfetară achitată agricultorului care aplică regimul special, în aceleași limite și condiții aplicabile pentru deducerea TVA, conform art. 297 - 301.

(18) Persoanele impozabile nestabilite în România și neînregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, au dreptul la restituirea compensației în cotă forfetară, achitată agricultorului care aplică regimul special, în aceleași limite și condiții aplicabile persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316. Prin ordin al președintelui ANAF se stabilește procedura de restituire a compensației în cotă forfetară către persoanele impozabile nestabilite în România și neînregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 .”

32. La articolul 316 alineatul (11), litera b) se abrogă.

33. La articolul 316 alineatul (11), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

“g) în situația persoanelor impozabile care solicită scoaterea din evidența

persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 310 sau a regimului special pentru agricultori prevăzut la art. 315¹,”

34. La articolul 316 alineatul (12), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

“a) în situația prevăzută la alin. (11) lit. a), dacă încetează situația care a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA;”

35. Alineatele (1), (2), (8), (10) și (11) ale articolului 317 se modifică și vor avea următorul cuprins:

“(1) Are obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

a) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și persoana juridică neimpozabilă stabilită în România, neînregistrate și care nu au obligația să se înregistreze conform art. 316 și care nu sunt deja înregistrate conform lit. b) - d) sau alin. (2), care efectuează o achiziție intracomunitară taxabilă în România, înainte de efectuarea achiziției intracomunitare, dacă valoarea achiziției intracomunitare respective depășește plafonul pentru achiziții intracomunitare în anul calendaristic în care are loc achiziția intracomunitară;

b) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, neînregistrată și care nu are obligația să se înregistreze conform art. 316 și care nu este deja înregistrată conform lit. a), c) sau d) ori a alin. (2), dacă prestează servicii care au locul în alt stat membru, pentru care beneficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislația altui stat membru al art. 307 alin. (2), înainte de prestarea serviciului;

c) persoana impozabilă care își are stabilit sediul activității economice în România, care nu este înregistrată și nu are obligația să se înregistreze conform art. 316 și care nu este deja înregistrată conform lit. a), b) sau d) ori a alin. (2), dacă primește de la un prestator, persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, servicii

pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 307 alin. (2), înaintea primirii serviciilor respective;

d) persoana impozabilă care aplică regimul special pentru agricultori prevăzut la art. 315¹, care nu este deja înregistrată conform lit. a) - c) ori a alin. (2), dacă efectuează livrări intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 315¹ alin. (8) lit. c) sau d), înainte de livrarea bunurilor.

(2) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, dacă nu este înregistrată și nu este obligată să se înregistreze conform art. 316, și persoana juridică neimpozabilă stabilită în România pot solicita să se înregistreze, conform prezentului articol, în cazul în care realizează achiziții intracomunitare, conform art. 268 alin. (6) sau art. 315¹ alin. (10).

.....
(8) Persoana înregistrată conform alin. (1) lit. b) - d) poate solicita anularea înregistrării sale oricând după expirarea anului calendaristic în care a fost înregistrată, cu excepția situației în care trebuie să rămână înregistrată conform alin. (5) - (7).

.....
(10) Înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol nu conferă persoanei impozabile calitatea de persoană înregistrată normal în scopuri de TVA, acest cod fiind utilizat numai pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) și (2).

(11) Prevederile art. 316 alin. (11) lit. a) și f) și alin. (12) lit. a) se aplică corespunzător și pentru persoanele înregistrate în scopuri de TVA conform prezentului articol.”

36. La articolul 325 alineatul (1), după litera e) se adaugă o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

“f) livrările intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 315¹ alin. (8) lit. c) și d).”

37. Alineatul (3) al articolul 325 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(3) Declarația recapitulativă cuprinde următoarele informații:

a) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din România, pe baza căruia respectiva persoană a efectuat livrări intracomunitare de bunuri în condițiile menționate la art. 294 alin. (2) lit. a) sau la art. 315¹ alin. (8) lit. c), a prestat servicii în condițiile stabilite la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, a efectuat achiziții intracomunitare taxabile de bunuri din alt stat membru sau a achiziționat serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

b) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei care achiziționează bunurile sau primește serviciile în alt stat membru decât România, pe baza căruia furnizorul sau prestatorul din România i-a efectuat o livrare intracomunitară scutită de TVA conform art. 294 alin. (2) lit. a), o livrare intracomunitară în condițiile art. 315¹ alin. (8) lit. c) sau prestările de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

c) codul de identificare în scopuri de TVA din alt stat membru atribuit furnizorului/prestatorului care efectuează o livrare intracomunitară/o prestare de servicii în condițiile stabilite la art. 278 alin. (2) sau, după caz, doar codul statului membru din care are loc livrarea intracomunitară sau prestarea de servicii, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu și-a îndeplinit obligația de înregistrare în scopuri de TVA în statul respectiv, pentru persoanele din România care realizează achiziții intracomunitare taxabile sau achiziționează serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

d) codul de identificare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile care efectuează un transfer în alt stat membru și pe baza căruia a efectuat acest transfer, în conformitate cu art. 294 alin. (2) lit. d) sau art. 315¹ alin. (8) lit. d), precum și codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

e) codul de identificare în scopuri de TVA din statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor al persoanei impozabile care efectuează în România o achiziție intracomunitară taxabilă conform art. 273 alin. (2) lit. a) sau, după caz, doar codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă

nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru, precum și codul de identificare în scopuri de TVA din România al acestei persoane;

f) pentru livrările intracomunitare de bunuri scutite de TVA conform art. 294 alin. (2) lit. a), pentru livrările intracomunitare prevăzute la art. 315¹ alin. (8) lit. c) și pentru prestările de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, valoarea totală a livrărilor/prestărilor pe fiecare client în parte;

g) pentru livrările intracomunitare de bunuri ce constau în transferuri scutite conform art. 294 alin. (2) lit. d) și pentru livrările intracomunitare prevăzute la art. 315¹ alin. (8) lit. d) valoarea totală a livrărilor, determinată în conformitate cu prevederile art. 286 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

h) pentru achizițiile intracomunitare taxabile, valoarea totală pe fiecare furnizor în parte;

i) pentru achizițiile intracomunitare asimilate care urmează unui transfer din alt stat membru, valoarea totală a acestora stabilită în conformitate cu prevederile art. 286 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor sau, după caz, pe codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru;

j) pentru achizițiile de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA, valoarea totală a acestora pe fiecare prestator în parte;

k) valoarea ajustărilor de TVA efectuate în conformitate cu prevederile art. 287 și 288. Acestea se declară pentru luna calendaristică în cursul căreia regularizarea a fost comunicată clientului.”

38. Articolul 329 se abrogă.

39. La articolul 456 alineatul (5), partea introductivă și litera b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(5) În cazul scutirilor prevăzute la alin. (1) lit. r), s) și t):

.....

b) scutirea se acordă pentru întreaga clădire de domiciliu deținută în comun cu soțul sau soția, pentru clădirile aflate în proprietatea persoanelor menționate la alin. (1) lit. s) și t). În situația în care o cotă-parte din clădirea de domiciliu aparține unor terți, scutirea nu se acordă pentru cota-parte deținută de acești terți.”

40. La articolul 464 alineatul (5), partea introductivă și litera b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) În cazul scutirilor prevăzute la alin. (1) lit. r), s) și t):

.....

b) scutirea se acordă pentru terenul aferent clădirii de domiciliu aflate în proprietatea persoanelor prevăzute la alin. (1) lit. s) și t), deținute în comun cu soțul sau soția. În situația în care o cotă-parte din terenul respectiv aparține unor terți, scutirea nu se acordă pentru cota-parte deținută de acești terți.”

41. La articolul 469, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Scutirile prevăzute la alin. (1) lit. a) - c) se acordă integral pentru un singur mijloc de transport, la alegerea contribuabilului, aflat în proprietatea persoanelor menționate la aceste litere, deținute în comun cu soțul sau soția. În situația în care o cotă-parte din dreptul de proprietate asupra mijlocului de transport aparține unor terți, scutirea nu se acordă pentru cota-parte deținută de acești terți.”

Art.II. - Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 54 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 54

Prevederi aplicabile actelor de executare și altor acte emise de organele fiscale

Dispozițiile art. 46 - 48 și art. 53 se aplică în mod corespunzător și actelor de executare și altor acte emise de organele fiscale, cu excepția cazului în care prin lege se prevede altfel.”

2. Alineatele (5), (6) și (8) ale articolului 92 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Contribuabilul/Plătitorul declarat inactiv conform alin. (1) lit. a), d) - g) se reactivează dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

- a) își îndeplinește toate obligațiile declarative prevăzute de lege;
- b) nu înregistrează obligații fiscale restante.

(6) În cazul contribuabilului/plătitorului prevăzut la alin. (1) lit. d) - g), în vederea reactivării, pe lângă condițiile prevăzute la alin. (5), trebuie să nu se mai afle în situația pentru care a fost declarat inactiv, conform mențiunilor înscrise în registrele în care a fost înregistrat, precum în nicio altă situație din cele prevăzute la alin. (1) lit. d) - g).

.....

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (5), (5¹) și (6), contribuabilul/plătitorul pentru care s-a deschis procedura insolvenței în formă simplificată, contribuabilul/plătitorul care a intrat în faliment sau contribuabilul/plătitorul pentru care s-a pronunțat ori a fost adoptată o hotărâre de dizolvare se reactivează de organul fiscal central, la cererea acestora, după îndeplinirea obligațiilor declarative.”

3. După alineatul (5) al articolului 92 se introduce un nou alineat, alin. (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Contribuabilul/Plătitorul declarat inactiv conform alin. (1) lit. b) și c) se reactivează dacă sunt îndeplinite, cumulativ, condițiile prevăzute la alin. (5) și dacă

organul fiscal central care a propus reactivarea constată că acesta funcționează la domiciliul fiscal declarat.”

4. Alineatul (1) al articolului 103 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Declarația fiscală se depune la registratura organului fiscal competent sau se comunică prin poștă, cu confirmare de primire, ori prin mijloace electronice sau prin sisteme electronice de transmitere la distanță. În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, procedura privind transmiterea declarației fiscale prin mijloace electronice sau prin sisteme electronice de transmitere la distanță, precum și declarațiile fiscale care se transmit obligatoriu prin asemenea mijloace sau sisteme se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

5. Alineatul (11) al articolului 163 se modifică și va avea următorul cuprins:

“(11) În cazul stingerii prin plată a obligațiilor fiscale, bugetare sau a altor sume colectate de instituții publice, în condițiile legii, momentul plății este:

a) în cazul plăților în numerar, data înscrisă în documentul de plată eliberat de organul fiscal, unitățile Trezoreriei Statului, instituțiile publice beneficiare care colectează sume în condițiile legii sau instituții de credit care au încheiate convenții cu instituțiile publice sau cu trezoreria statului în condițiile prevăzute prin acte normative specifice;

b) în cazul plăților în numerar efectuate la terminale și echipamente de plată puse la dispoziția debitorilor de către instituțiile de credit, în cadrul serviciilor bancare oferite pentru achitarea obligațiilor fiscale, bugetare sau a altor sume colectate de instituții publice, în contul tranzitoriu deschis conform convențiilor încheiate cu Ministerul Finanțelor Publice, data înscrisă în documentul de plată eliberat de terminalele sau echipamentele respective;

c) în cazul plăților efectuate prin mandat poștal, data poștei, înscrisă pe mandatul poștal. În cazul mandatelor poștale transmise de unitățile poștale în sistem electronic, momentul plății este data poștei astfel cum este aceasta transmisă prin sistemul electronic către Trezoreria Statului, potrivit normelor metodologice aprobate

prin ordin comun al ministrului comunicațiilor și pentru societatea informațională și al ministrului finanțelor publice;

d) în cazul plăților efectuate prin decontare bancară, inclusiv internet banking, home banking, mobile banking sau alte mijloace de plată la distanță puse la dispoziția debitorilor de instituțiile de credit, inclusiv tranzacțiile efectuate prin intermediul contului tranzitoriu, data la care băncile debitează contul persoanei care efectuează plata pe baza instrumentelor de decontare specifice, astfel cum această informație este transmisă prin mesajul electronic de plată de către instituția bancară inițiatoare, potrivit reglementărilor specifice în vigoare, cu excepția situației prevăzute la art. 177;

e) în cazul plăților efectuate prin intermediul cardurilor bancare, data la care a fost efectuată tranzacția, astfel cum este confirmată prin procedura de autorizare a acesteia. În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, procedura și tipurile de creanțe fiscale care pot fi plătite prin intermediul cardurilor bancare se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.”

6. După alineatul (11) al articolului 163 se introduc douăsprezece noi alineate, alin. (11¹) – (11¹²), cu următorul cuprins:

„(11¹) Efectuarea plății și data plății poate fi dovedită, dacă legea nu prevede altfel, pe baza următoarelor documente:

a) documentul de plată pe suport de hârtie cum ar fi ordin de plată, chitanță sau mandat poștal, în original sau în copie certificată prin semnătura olografă de către instituția prin care s-a efectuat plata;

b) extrasul de cont, în original, emis de instituția de credit sau de unitatea Trezoreriei Statului sau copia extrasului de cont certificat prin semnătura olografă de către instituția prin care s-a efectuat plata;

c) documentul eliberat de terminalele și echipamentele de plată puse la dispoziția debitorilor de instituțiile de credit în cadrul serviciilor bancare oferite pentru achitarea obligațiilor fiscale în contul tranzitoriu deschis conform convențiilor încheiate cu Ministerul Finanțelor Publice în condițiile legii, semnate de către debitor

cu semnătura olografă. În acest document debitorul își va completa adresa de domiciliu, adresa de e-mail și numărul de telefon la care poate fi contactat;

d) documentul de plată sau extrasul de cont pe suport de hârtie, semnate de către debitor cu semnătura olografă, în cazul plăților efectuate prin internet banking, home banking, mobile banking sau alte mijloace de plată la distanță, conținând toate informațiile aferente plății efectuate. În acest document debitorul își va completa adresa de domiciliu, adresa de e-mail și numărul de telefon la care poate fi contactat;

e) documentul de plată editat pe suport de hârtie conținând toate informațiile aferente plății efectuate, semnat de către debitor cu semnătura olografă, în cazul plăților efectuate online utilizând cardul bancar în cadrul sistemelor de plată aparținând instituțiilor publice sau în cadrul altor sisteme de plată reglementate de acte normative în vigoare. În acest document debitorul își va completa adresa de domiciliu, adresa de e-mail și numărul de telefon la care poate fi contactat;

f) mandatul poștal editat pe suport de hârtie, conținând toate informațiile aferente plății efectuate, semnat de către debitor cu semnătura olografă. În acest document debitorul își va completa adresa de domiciliu, adresa de e-mail și numărul de telefon la care poate fi contactat;

g) declarația pe proprie răspundere completată pe suport de hârtie în formatul solicitat de instituția publică, conținând toate informațiile aferente plății efectuate și semnată de către debitor cu semnătura olografă, în cazul plăților efectuate prin mijloacele de plată prevăzute la lit. c)-f), în care debitorul își va completa adresa de domiciliu, adresa de e-mail și numărul de telefon la care poate fi contactat.

(11²) Instituțiile publice care prestează serviciile publice sau colectează sumele cuvenite bugetului general consolidat pot accepta comunicarea de către debitori, prin mijloace electronice, a dovezii plății prevăzute la alin. (11¹), în condițiile și în formatul stabilite de acestea, cu condiția verificării ulterioare a încasării în conturile de disponibilități sau de venituri bugetare ale acestora, pe baza extraselor de cont eliberate de unitățile trezoreriei statului, în condițiile și în termenul prevăzute la alin. (11³).

(11³) În situația prezentării de către debitor, ca dovadă a plății a documentelor

prevăzute la alin. (11¹) lit.c) – g) semnate olograf de către acesta, și în cazurile prevăzute la alin. (11²), instituția publică are obligația verificării încasării sumelor respective în termen de maxim 180 de zile de la data prestării serviciului/acceptării ca dovadă a plății a respectivelor documente. În cadrul acestui termen, pentru eventualele sume neregăsite în extrasele de cont, instituția publică evidențiază în contabilitate creanța asupra debitorului și solicită acestuia informații suplimentare în legătură cu plata la adresa de domiciliu, adresa de e-mail sau la numărul de telefon indicate de acesta în documentul prezentat în scopul dovedirii plății. În cadrul aceluiași termen, instituția publică poate solicita confirmarea plății instituției de credit sau unității Poștei Române care a inițiat plata. Confirmarea scrisă a efectuării plății de către instituția prin care s-a inițiat plata trebuie să cuprindă toate informațiile aferente plății efectuate. Instituțiile publice pot stabili prin normele proprii prevăzute la alin. (11⁹) acceptarea transmiterii prin e-mail a acestui document.

(11⁴) În situația în care plătitorul diferă de debitorul pentru care s-a efectuat plata, în documentele prevăzute la alin. (11¹) lit.c) – g) se completează adresa de domiciliu, adresa de e-mail și numărul de telefon la care poate fi contactat debitorul și se semnează olograf de către acesta. Prin semnarea de către debitor acesta își asumă că plata efectuată este pentru sine. În cazul debitorilor reprezentați, în numele acestora semnează reprezentantul legal.

(11⁵) În cazul în care, în termen de 180 de zile de la data prestării serviciului/data acceptării ca dovadă a plății a documentelor prevăzute la alin. (11¹) sumele înscrise în aceste documente nu se regăsesc încasate sau acestea nu au fost confirmate de instituțiile prin care s-a inițiat plata, instituția publică emite și comunică debitorului o decizie de recuperare care reprezintă titlu executoriu și cuprinde elementele prevăzute la art. 226 alin. (8). Pentru sumele individualizate în decizia de recuperare se datorează obligații fiscale accesorii, potrivit Capitolului III al Titlului VII, din ziua următoare datei prestării serviciului sau datei scadenței, după caz, și până la data stingerii acestor sume inclusiv, această mențiune înscriindu-se în decizie. În cazul în care executarea silită se efectuează de organele fiscale, obligațiile fiscale accesorii se fac venit la bugetul de stat, în cazul în care executarea silită se

efectuează de organul fiscal central, sau la bugetele locale, în cazul în care executarea silită se efectuează de organul fiscal local.

(11⁶) Prin excepție de la prevederile alin. (10) - (13) ale art. 226, în cazul în care executarea silită se efectuează de organele fiscale, sumele recuperate în cadrul procedurii de executare silită reprezentând obligații principale se virează integral într-un cont distinct al instituției publice care a prestat serviciul public deschis la unitatea trezoreriei statului, în scopul stingerii debitelor înregistrate în contabilitatea acesteia și a virării sumelor către bugetele sau beneficiarii cărora se cuvin.

(11⁷) Informațiile minime obligatorii privind efectuarea plății în baza documentelor acceptate ca dovadă a plății, prevăzute la alin. (11¹) și procedura de restituire a sumelor încasate de instituțiile publice care prestează serviciile publice se stabilesc astfel:

a) prin ordin al ministrului finanțelor publice, în cazul instituțiilor publice care fac parte din administrația publică centrală;

b) prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, în cazul instituțiilor publice care fac parte din administrația publică locală.

(11⁸) În aplicarea prevederilor alin. (11²) – (11⁷) pot fi emise instrucțiuni aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice.

(11⁹) Procedura de verificare a sumelor încasate pentru care au fost acceptate ca dovadă a plății documentele de la alin. (11³) se aprobă prin norme proprii de către instituțiile publice. Instituțiile publice pot aproba norme proprii de verificare a sumelor încasate și pentru situațiile în care dovada plății este cea prevăzută la alin. (11¹) lit. a) și b).

(11¹⁰) Instituțiile publice care prestează serviciile publice pot dezvolta sisteme centralizate care să permită facilitarea verificării încasării sumelor colectate. Procedura de funcționare și de administrare a sistemelor centralizate se aprobă prin Hotărâre a Guvernului.

(11¹¹) Până la aprobarea ordinelor prevăzute la alin. (11⁷) informațiile aferente identificării plăților sunt cele prevăzute în documentele de plată prevăzute de normele legale în vigoare la data efectuării plății.

(11¹²) Utilizarea informațiilor solicitate potrivit alin. (11¹) se realizează cu respectarea legislației privind prelucrarea datelor cu caracter personal.”

7. La articolul 165 alineatul (3), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) în funcție de data comunicării, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organul fiscal competent, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii;”

8. După alineatul (8) al articolului 169 se introduc două noi alineate, alin. (9) și (10), cu următorul cuprins:

“(9) În cazul inspecției fiscale anticipate, efectuate pentru soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA, prin excepție de la prevederile art. 117, perioada supusă inspecției fiscale va cuprinde exclusiv perioadele fiscale în care s-au derulat operațiunile care au generat soldul sumei negative a taxei. Dispozițiile art. 94 alin. (3) rămân aplicabile.

(10) În situația în care se constată indicii privind nerespectarea legislației fiscale ori stabilirea incorectă a obligațiilor fiscale, prin operațiuni care s-au desfășurat în afara perioadei prevăzute la alin. (9) inspecția fiscală se extinde corespunzător, cu respectarea prevederilor art. 117.”

9. Alineatul (13) al articolului 213 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(13) Prin derogare de la prevederile art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, împotriva deciziei prin care se dispune instituirea măsurilor asigurătorii, prevăzute la alin. (4), cel interesat poate face contestație, în termen de 30 de zile de la comunicare, la instanța de contencios administrativ competentă, fără a fi necesară parcurgerea

procedurii prealabile.”

10. Alineatele (2¹) și (4) ale articolului 220 se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(2¹) Prin excepție de la prevederile alin. (2), prin ordin al președintelui A.N.A.F. care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, se stabilesc:

a) cazurile speciale de executare silită, precum și structura abilitată cu ducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii și efectuarea procedurii de executare silită;

b) alte organe fiscale pentru îndeplinirea unor acte de executare silită, precum și pentru valorificarea bunurilor confiscate, gajate/ipotecate sau sechestrate potrivit legii, prin procese electronice masive.

.....

(4) Organele prevăzute la alin. (2) și (3) sunt denumite în continuare organe de executare silită.”

11. Articolul 229 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 229

Precizarea naturii debitului

În toate actele de executare silită, cu excepția celor care privesc poprirea bancară, trebuie să se indice titlul executoriu și să se arate natura și cuantumul debitului ce face obiectul executării.”

12. După alineatul (5) al articolului 235 se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

”(6) Pe toată perioada suspendării executării silite potrivit prezentului articol, pentru creanțele fiscale ce fac obiectul suspendării organul fiscal nu emite și nu comunică decizii referitoare la obligațiile fiscale accesorii.”

13. Alineatele (4) și (7) ale articolului 236 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Sumele ce reprezintă venituri bănești ale debitorului persoană fizică, realizate ca angajat, pensiile de orice fel, precum și ajutoarele sau indemnizațiile cu destinație specială sunt supuse urmării de către plătitorul venitului numai potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă, republicat, cu modificările ulterioare.

.....

(7) Poprirea înființată anterior, ca măsură asigurătorie, devine executorie potrivit art. 213 alin. (3). În acest caz organul fiscal transmite terțului poprit o adresă de înființare a popririi executorii. Totodată, despre această măsură va fi înștiințat și debitorul.”

14. Alineatul (7) al articolului 247 se abrogă.

15. La articolul 250 alineatul (4), litera l) se abrogă.

16. Alineatul (2) al articolului 257 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Sumele realizate din executare silită potrivit alin. (1) sting creanțele fiscale în ordinea vechimii titlurilor executorii, cu excepția sumelor realizate prin poprire. În cadrul titlului executoriu se sting mai întâi creanțele fiscale principale, în ordinea vechimii, și apoi creanțele fiscale accesorii, în ordinea vechimii. Prevederile art. 165 alin. (3) referitoare la ordinea vechimii sunt aplicabile în mod corespunzător. Sumele realizate ca urmare a popririi sting creanțele fiscale în ordinea vechimii titlurilor executorii, pentru care s-a înființat poprirea.”

17. Alineatele (1) – (5) ale articolului 272 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, a deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin decizie de modificare a bazei de

impunere, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către structurile specializate de soluționare a contestațiilor.

(2) Structurile specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii sunt competente pentru soluționarea contestațiilor ce au ca obiect:

a) creanțe fiscale în cuantum de până la 1 milion lei;

b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de până la 1 milion lei;

c) deciziile de reverificare, cu excepția celor pentru care competența de soluționare aparține direcției generale prevăzute la alin. (5).

d) creanțele fiscale accesorii, indiferent de cuantum, aferente creanțelor fiscale principale stabilite prin decizii de impunere/acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere contestate și pentru care competența de soluționare a contestației revine structurii specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice;

(3) Structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili este competentă să soluționeze contestațiile formulate de marii contribuabili ce au ca obiect:

a) creanțe fiscale în cuantum de până la 1 milion lei;

b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de până la 1 milion lei;

c) deciziile de reverificare, cu excepția celor pentru care competența de soluționare aparține direcției generale prevăzute la alin. (5);

d) creanțele fiscale accesorii, indiferent de cuantum, aferente creanțelor fiscale principale stabilite prin decizii de impunere/acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere contestate și pentru care competența de soluționare a contestației revine structurii specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili;

(4) Contestațiile formulate de contribuabilii nerezidenți care nu au pe teritoriul României un sediu permanent ce au ca obiect creanțe fiscale în cuantum de până la 1 milion lei se soluționează de structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice/Direcția Generală de

Administrare a Marilor Contribuabili competentă pentru administrarea creanțelor respectivului contribuabil nerezident.

(5) Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F. este competentă pentru soluționarea contestațiilor care au ca obiect:

a) creanțe fiscale în cuantum de 1 milion lei sau mai mare;

b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de 1 milion lei sau mai mare;

c) creanțe fiscale și măsura de diminuare a pierderii fiscale indiferent de cuantum, precum și decizia de reverificare, în cazul contestațiilor formulate de contribuabili împotriva actelor emise de organele fiscale din aparatul central al A.N.A.F.;

d) creanțele fiscale accesorii, indiferent de cuantum, aferente creanțelor fiscale principale stabilite prin decizii de impunere/acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere contestate și pentru care competența de soluționare a contestației revine Direcției generală de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F.”

18. La articolul 286, litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

”i) *schimb de informații automat:*

1. În sensul art. 291 alin. (1) și al art. 291¹, comunicarea sistematică a informațiilor predefinite către alt stat membru, fără cerere prealabilă, la intervale regulate prestabilite. În sensul art.291 alin. (1), prin informații disponibile se înțelege informațiile din dosarele fiscale ale statelor membre care comunică informațiile respective, ce pot fi accesate în conformitate cu procedurile de colectare și procesare a informațiilor din acel stat membru.

2. În sensul art. 291 alin. (4), comunicarea sistematică a informațiilor predefinite referitoare la rezidenții din alte state membre către statul membru de rezidență relevant, fără cerere prealabilă, la intervale regulate prestabilite. În sensul art. 291 alin. (4) și (7), al art. 304 alin. (2) și al art. 308 alin. (2) și (3), orice termen scris cu inițială majusculă are sensul atribuit conform definițiilor corespunzătoare

prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul cod.

3. În sensul oricăror alte dispoziții din prezentul capitol, cu excepția art. 291 alin. (1) și (4) și art. 291¹, comunicarea sistematică de informații predefinite furnizate în conformitate cu pct. 1 și 2;”.

19. La articolul 286, după litera m), se introduc șase noi litere, lit. n) – ș), cu următorul cuprins:

”n) *decizie fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră* - orice acord, comunicare sau orice alt instrument sau acțiune cu efecte similare, inclusiv o decizie emisă, modificată sau reînnoită în contextul unui control fiscal și care îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

1. este emisă, modificată sau reînnoită de către sau în numele guvernului sau al autorității fiscale a unui stat membru sau de către subdiviziunile teritoriale sau administrative ale statului membru, inclusiv autoritățile locale, indiferent dacă aceasta este efectiv utilizată;

2. este emisă, modificată sau reînnoită la adresa unei anumite persoane sau a unui anumit grup de persoane și pe care această persoană sau acest grup de persoane are dreptul să se bazeze;

3. se referă la interpretarea sau aplicarea unei dispoziții legale sau administrative privind administrarea sau aplicarea normelor legale naționale referitoare la impozitele din statul membru sau din subdiviziunile teritoriale sau administrative ale statului membru, inclusiv autoritățile locale;

4. se referă la o tranzacție transfrontalieră sau la întrebarea dacă activitățile desfășurate de o persoană într-o altă jurisdicție generează sau nu un sediu permanent;
și

5. este luată anterior tranzacțiilor sau activităților dintr-o altă jurisdicție care au potențialul de a genera un sediu permanent sau anterior depunerii declarației fiscale pentru perioada în care a avut loc tranzacția sau seria de tranzacții sau activități.

Tranzacțiile transfrontaliere pot include, fără a se limita la acestea, realizarea de investiții, furnizarea de bunuri, servicii, finanțare sau utilizarea unor active corporale

sau necorporale și nu trebuie neapărat să implice în mod direct persoana căreia i se adresează decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră.

o) *acord prealabil privind prețul de transfer* - orice acord, comunicare sau orice alt instrument sau acțiune cu efecte similare, inclusiv unul (una) emis(ă), modificat(ă) sau reînnoit(ă) în contextul unui control fiscal și care îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

1. este emis(ă), modificat(ă) sau reînnoit(ă) de către sau în numele guvernului sau al autorității fiscale din unul sau mai multe state membre, inclusiv al oricărei subdiviziuni teritoriale sau administrative din acestea, inclusiv autorități locale, indiferent dacă acesta (aceasta) este efectiv utilizat(ă);

2. este emis(ă), modificat(ă) sau reînnoit(ă) la adresa unei anumite persoane sau a unui grup de persoane și pe care această persoană sau grup de persoane are dreptul să se bazeze; și

3. stabilește, anterior tranzacțiilor transfrontaliere între întreprinderi asociate, un set corespunzător de criterii pentru stabilirea prețurilor de transfer pentru aceste tranzacții sau determină atribuirea profiturilor către un sediu permanent.

p) *întreprinderi asociate* - o întreprindere care participă direct sau indirect la conducerea, la controlul sau la capitalul unei alte întreprinderi sau când aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, la controlul sau la capitalul întreprinderilor;

r) *prețurile de transfer* - prețurile la care o întreprindere transferă bunuri corporale și necorporale sau oferă servicii întreprinderilor asociate, iar „stabilirea prețurilor de transfer” se interpretează în consecință;

s) *tranzacție transfrontalieră*:

1. în sensul lit. n) - o tranzacție sau o serie de tranzacții în care:

(i) nu toate părțile la tranzacție sau la seria de tranzacții au rezidența fiscală în statul membru care emite, modifică sau reînnoiește decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră;

(ii) oricare dintre părțile la tranzacție sau la seria de tranzacții are în același timp rezidența fiscală în mai mult de o jurisdicție;

(iii) una dintre părțile la tranzacție sau la seria de tranzacții își desfășoară activitatea într-o altă jurisdicție prin intermediul unui sediu permanent și tranzacția sau seria de tranzacții constituie o parte sau totalitatea activității la sediul permanent. O tranzacție sau o serie de tranzacții transfrontaliere include, de asemenea, măsurile luate de către o persoană în ceea ce privește activitățile comerciale din altă jurisdicție pe care persoana respectivă le desfășoară prin intermediul unui sediu permanent; sau

(iv) tranzacțiile sau seriile de tranzacții respective au un impact transfrontalier.

2. în sensul lit. o) - r) - o tranzacție sau o serie de tranzacții care implică întreprinderi asociate care nu își au toate rezidența fiscală pe teritoriul aferent unei singure jurisdicții sau o tranzacție sau o serie de tranzacții care au un impact transfrontalier;

ș) *întreprindere* – în sensul lit. o) – s), orice formă de desfășurare a unei activități comerciale.”

20. Alineatul (5) al articolului 291 se abrogă.

21. După articolul 291 se introduc două noi articole, art. 291¹ și 291², cu următorul cuprins:

”Art. 291¹

Domeniul de aplicare și condițiile schimbului obligatoriu de informații privind deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prealabile privind prețul de transfer

(1) În cazul în care autoritatea competentă din România emite, modifică sau reînnoiește o decizie fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau un acord prealabil privind prețul de transfer după data de 31 decembrie 2016, aceasta comunică, prin schimb automat, informații cu privire la acest lucru autorităților competente din toate celelalte state membre, precum și Comisiei Europene, cu respectarea prevederilor de la alin. (9), în conformitate cu măsurile practice aplicabile adoptate în temeiul art. 304.

(2) În conformitate cu măsurile practice aplicabile adoptate în temeiul art. 304,

autoritatea competentă din România comunică informații și autorităților competente din toate celelalte state membre, precum și Comisiei Europene, cu respectarea prevederilor de la alin. (9), referitoare la deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și la acordurile prelabile privind prețul de transfer emise, modificate sau reînnoite într-un termen care începe cu cinci ani înaintea datei de 1 ianuarie 2017, astfel:

a) pentru deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prelabile privind prețul de transfer care au fost emise, modificate sau reînnoite între 1 ianuarie 2012 și 31 decembrie 2013, comunicarea are loc dacă acestea erau valabile la data de 1 ianuarie 2014;

b) pentru deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prelabile privind prețul de transfer care sunt emise, modificate sau reînnoite între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2016, comunicarea are loc indiferent dacă acestea sunt valabile la data de 1 ianuarie 2017.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), autoritatea competentă din România nu va comunica informațiile privind deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prelabile privind prețul de transfer emise, modificate sau reînnoite înainte de 1 aprilie 2016 la adresa unei anumite persoane sau a unui anumit grup de persoane care nu desfășoară în principal activități financiare sau de investiții, dar care are o cifră de afaceri anuală netă la nivelul întregului grup, conform definiției de la art. 2 pct.5 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului, care nu depășește echivalentul în lei a 40.000.000 euro pe parcursul exercițiului financiar care precedă datei emiterii, modificării sau reînnoirii respectivelor decizii fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acorduri prelabile privind prețul de transfer.

(4) Acordurile prelabile privind prețul de transfer bilaterale sau multilaterale cu țări terțe se exclud din domeniul de aplicare al schimbului automat de informații în cazul în care acordul internațional privind impozitarea în temeiul căruia a fost negociat acordul prelabil privind prețul de transfer nu permite divulgarea sa către terți. Aceste acorduri prelabile privind prețul de transfer bilaterale sau multilaterale

vor fi schimbate în temeiul art.292 în cazul în care acordul în temeiul căruia a fost negociat acordul prealabil privind prețul de transfer permite divulgarea acestora, iar autoritatea competentă a țării terțe acordă permisiunea ca informațiile să fie divulgate.

(5) În cazul în care acordurile prelabile privind prețul de transfer bilaterale sau multilaterale sunt excluse de la schimbul automat de informații potrivit alin. (4), informațiile prevăzute la alin. (8), menționate în cererea care conduce la emiterea unui astfel de acord prealabil privind prețul de transfer bilateral sau multilateral, fac în schimb obiectul unui schimb în temeiul alin. (1) - (3).

(6) Prevederile alin. (1) - (3) nu se aplică în cazul în care o decizie fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră implică și se referă exclusiv la afacerile fiscale ale uneia sau mai multor persoane fizice.

(7) Schimbul de informații se desfășoară după cum urmează:

a) pentru informațiile comunicate potrivit prevederilor alin. (1), în termen de trei luni de la încheierea semestrului din anul calendaristic în care a fost emis/emisă, modificat/modificată sau reînnoit/reînnoită decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau acordul prealabil privind prețul de transfer;

b) pentru informațiile comunicate potrivit prevederilor alin. (2) și (3), înainte de data de 1 ianuarie 2018.

(8) Informațiile comunicate de către autoritatea competentă din România în conformitate cu prevederile alin. (1) –(3), cuprind următoarele:

a) identitatea persoanei, alta decât o persoană fizică, și, dacă este cazul, a grupului de persoane din care aceasta face parte;

b) un rezumat al conținutului deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau al acordului prealabil privind prețul de transfer, inclusiv o descriere a activităților comerciale sau a tranzacției sau seriei de tranzacții relevante, prezentat în termeni abstracti, fără să conducă la divulgarea unui secret comercial, industrial sau profesional sau a unui procedeu comercial ori a unor informații a căror divulgare ar fi contrară politicii publice;

c) data emiterii, modificării sau reînnoirii deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau a acordului prealabil privind prețul de transfer;

d) data încetării perioadei de valabilitate a deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau a acordului prealabil privind prețul de transfer, în cazul în care aceasta este specificată;

e) data încetării perioadei de valabilitate a deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau a acordului prealabil privind prețul de transfer, în cazul în care aceasta este specificată;

f) tipul de decizie fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau de acord prealabil privind prețul de transfer;

g) valoarea tranzacției sau a seriei de tranzacții aferente deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau acordului prealabil privind prețul de transfer dacă o astfel de valoare este menționată în decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau în acordul prealabil privind prețul de transfer;

h) descrierea setului de criterii utilizate pentru a stabili prețurile de transfer sau prețul de transfer în sine, în cazul unui acord prealabil privind prețul de transfer;

i) identificarea metodei utilizate pentru a stabili prețurile de transfer sau prețul de transfer în sine, în cazul unui acord prealabil privind prețul de transfer;

j) identificarea celorlalte state membre, dacă există, care pot fi vizate de decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau de acordul prealabil privind prețul de transfer;

k) identificarea oricărei persoane, alta decât o persoană fizică, din celelalte state membre, dacă există, care poate să fie afectată de decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau de acordul prealabil privind prețul de transfer (indicând statele membre de care sunt legate persoanele afectate);

l) precizarea dacă informațiile comunicate se bazează pe decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau pe acordul prealabil privind prețul de transfer în sine sau sunt furnizate ca urmare a cererii menționate la alin. (5).

(9) Informațiile definite la alin. (8) lit. a), b), h) și k) nu se comunică Comisiei Europene.

(10) Autoritatea competentă din România confirmă primirea informațiilor comunicate în temeiul alin. (8) lit. j), dacă este posibil prin mijloace electronice,

autorității competente care le-a furnizat, fără întârziere și, în orice caz, în cel mult șapte zile lucrătoare de la primire. Această măsură se aplică până când registrul central securizat la nivel de stat membru devine funcțional.

(11) Autoritatea competentă din România poate, în conformitate cu art. 288 și art. 304 alin. (3), să solicite informații suplimentare, inclusiv textul integral al unei decizii fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau al unui acord prealabil privind prețul de transfer.

Art. 291²

Statistici privind schimburile automate

Până la 1 ianuarie 2018, autoritatea competentă din România pune la dispoziția Comisiei Europene statistici anuale cu privire la volumul schimburilor automate prevăzute la art. 291 și 291¹ și, în măsura posibilului, informații cu privire la costurile și beneficiile administrative și de altă natură relevante legate de schimburile care au avut loc și orice potențiale modificări, atât pentru administrațiile fiscale, cât și pentru terți.”

22. După alineatul (5) al articolului 303, se introduc două noi alineate, alin. (6) și (7), cu următorul cuprins:

”(6) Schimbul automat de informații privind deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prelabile privind prețul de transfer în temeiul art. 291¹ se efectuează utilizând formularul-tip adoptat de Comisia Europeană.

(7) Regimul lingvistic adoptat de Comisia Europeană nu împiedică autoritatea competentă din România să comunice informațiile menționate la art. 291¹ în limba română. Cu toate acestea, regimul lingvistic respectiv poate prevedea ca elementele esențiale ale unor astfel de informații să fie trimise, de asemenea, într-o altă limbă oficială și de lucru a Uniunii Europene.”

23. Alineatul (3) al articolului 306 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(3) Autoritatea competentă din România transmite Comisiei Europene o

evaluare anuală a eficacității schimbului automat de informații prevăzut la art. 291 și 291¹, precum și rezultatele practice obținute.”

24. Alineatul (4) al articolul 306 se abrogă.

25. După articolul 306 se introduce un nou articol, art. 306¹, cu următorul cuprins:

”Art. 306¹

Confidențialitatea informațiilor

(1) Informațiile comunicate Comisiei Europene de către autoritatea competentă din România în temeiul art. 306, precum și orice raport sau document elaborat de Comisia Europeană pe baza acestor informații pot fi transmise altor state membre. Informațiile transmise intră sub incidența secretului de serviciu și beneficiază de protecția acordată informațiilor asemănătoare conform legislației interne a statului membru care le-a primit.

(2) Rapoartele și documentele întocmite de Comisia Europeană, prevăzute la alin. (1), pot fi utilizate de România doar în scopuri analitice, nu se publică și nici nu se pun la dispoziția unei alte persoane sau a unui alt organism fără acordul expres al Comisiei Europene.”

Art.III. - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146/2002 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 295 din 16 aprilie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După alineatul (9) al articolului 5¹, se introduc opt noi alineate, alin. (10) - (17), cu următorul cuprins:

”(10) În vederea colectării veniturilor bugetelor componente ale bugetului general consolidat instituțiile de credit pot pune la dispoziția contribuabililor

persoane fizice prevăzuți la alin. (2), care nu sunt clienți ai instituției de credit respective, cât și pentru clienții proprii persoane fizice, posibilitatea achitării în numerar sau la terminale de plată instalate de acestea a obligațiilor fiscale, bugetare sau a altor sume colectate de instituțiile publice, cu condiția transferării sumelor astfel achitate în contul tranzitoriu.

(11) În scopul încasării sumelor în condițiile prevăzute la alin. (10), instituțiile de credit care au încheiat convenții pentru deschiderea contului tranzitoriu pot solicita încheierea de acte adiționale la acestea iar celelalte instituții de credit pot solicita încheierea de convenții cu Ministerul Finanțelor Publice în acest scop.

(12) Pentru sumele achitate în condițiile alin. (10) instituția de credit poate percepe comisioane plătitorilor conform politicii proprii de comisionare.

(13) Pentru sumele achitate în condițiile alin. (10), momentul plății este cel prevăzut la art. 163 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, numai cu condiția creditării cu aceeași dată a contului tranzitoriu, mesajele electronice de plată fiind transmise de către instituția de credit inițiatoare Ministerului Finanțelor Publice în sistem informatic, concomitent cu transferul sumelor colectate zilnic în contul deschis la Trezoreria operativă centrală, în ziua lucrătoare imediat următoare.

(14) În cazul operațiunilor de plăți efectuate în condițiile alin. (10), instituțiile de credit vor stabili mecanisme eficiente de identificare a contribuabililor persoane fizice, astfel încât eventualele sume achitate eronat și/sau returnate de Ministerul Finanțelor Publice să poată fi restituite către aceștia.

(15) Prevederile alin. (5) - (9) se aplică instituțiilor de credit în mod corespunzător și pentru sumele achitate în condițiile alin. (10).

(16) În aplicarea prevederilor alin. (10) se modifică corespunzător ordinul ministrului finanțelor publice emis în baza prevederilor alin. (7).

(17) Sumelor colectate în contul tranzitoriu li se aplică prevederile art. 224 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.”

2. Articolul 5² se abrogă.

3. După alineatul (3) al articolului 5⁷, se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

”(4) În conturile de disponibilități prevăzute la alin. (1), pot fi efectuate plăți prin virament bancar, prin mandat poștal, plăți online utilizând cardul bancar în cadrul sistemelor de plată puse la dispoziție de instituții publice sau în cadrul altor sisteme de plată reglementate de acte normative în vigoare precum și plăți prin intermediul cardurilor bancare la terminale de plată, în condițiile legii.”

Art.IV.- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organismele internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, litera h) va avea următorul cuprins :

”h) *entități publice* - instituțiile publice definite potrivit art. 2 alin.(1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, instituțiile publice locale, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, entitățile clasificate în administrația publică potrivit Regulamentului (CE) nr. 2.223/96 al Consiliului din 25 iunie 1996 privind Sistemul European de conturi naționale și regionale din Comunitate, cu modificările și completările ulterioare sau orice alte entități persoane juridice care primesc sume de la bugetele componente ale bugetului general consolidat sau alte fonduri de la instituții publice, stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.”

2. Articolul 4 va avea următorul cuprins :

”Art. 4. Sistemul național de verificare, monitorizare, raportare și control al

situațiilor financiare, angajamentelor legale și bugetelor entităților publice, denumit în continuare sistemul național de raportare, reprezintă ansamblul de aplicații informatice și reguli, definite prin procedura de funcționare a sistemului național de raportare, având drept scop oferirea de suport entităților publice în procesul de verificare, monitorizare, raportare și control al situațiilor financiare, angajamentelor legale, bugetelor entităților publice și generarea de rapoarte stabilite prin procedura de funcționare a sistemului , inclusiv rapoarte centralizate și/sau consolidate ori alte situații.”

3. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. - (1) Până la data de 31 decembrie 2017, entitățile publice au obligația de a utiliza toate funcționalitățile sistemului național de raportare, la solicitarea Ministerului Finanțelor Publice sau a unităților subordonate acestuia și potrivit calendarului stabilit în acest scop.

(2) Până la data de 31 decembrie 2017, în paralel cu utilizarea sistemului național de raportare, entitățile publice au obligația de a întocmi și de a depune situațiile financiare și celelalte tipuri de rapoarte stabilite pe baza datelor din evidența contabilă, pe suport hârtie, în formatul și la termenele stabilite de normele contabile în vigoare și de a depune bugetele de venituri și cheltuieli aprobate potrivit legislației în vigoare la unitățile Trezoreriei Statului, pe suport hârtie.

(3) Începând cu anul 2018, rapoartele acceptate de sistem nu se mai transmit pe suport hârtie către Ministerul Finanțelor Publice și unitățile subordonate.”

Art.V. - Persoanele impozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, la data intrării în vigoare a prevederilor art. I pct. 31 și care îndeplinesc condițiile pentru aplicarea regimului special pentru agricultori, pot solicita scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special pentru agricultori. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 și 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale

aplicate de persoana impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 322 din Legea nr. 227/2015. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligația de a soluționa solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea și de a înscrie agricultorul în Registrul agricultorilor care aplică regimul special. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanei impozabile îi revin toate drepturile și obligațiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidență are obligația să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323 din Legea nr. 227/2015, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322 din Legea nr. 227/2015, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligația să evidențieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform titlului VII "Taxa pe valoarea adăugată" din Legea nr. 227/2015, persoana impozabilă care aplică regimul special pentru agricultori neavând drept de deducere pentru bunurile/serviciile alocate activităților supuse acestui regim.

Art.VI. - Aplicarea prevederilor art. 324 alin. (4) - (6) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se suspendă până la data de 31 decembrie 2019.

Art.VII. – (1) Prevederile art. I intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2017, cu excepția pct. 15 - 27 care, prin derogare de la prevederile art. 4 alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, intră în vigoare la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Prevederile art. II intră în vigoare la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția pct. 18-25 care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2017.

Art.VIII. – (1) Prevederile art. II pct. 7 se aplică deciziilor comunicate după data intrării în vigoare a art. II.

(2) Prevederile art. II pct. 8 se aplică deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare pentru care inspecția fiscală începe după data intrării în vigoare a art. II.

(3) Prevederile art. II pct. 9 se aplică deciziilor de instituire a măsurilor asigurătorii comunicate după data intrării în vigoare a art. II .

(4) Prevederile art. II pct. 12 se aplică și în cazul suspendărilor executării silite, urmare depunerii unei scrisori de garanție/polițe de asigurare de garanție, în curs la data intrării în vigoare a art. II. Deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii emise anterior intrării în vigoare a art. II rămân supuse reglementărilor în vigoare la data emiterii acestora.

(5) Prevederile art. II pct. 17 se aplică contestațiilor depuse după data intrării în vigoare a art. II.

Art.IX. - Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

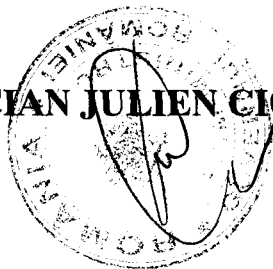
*

Prevederile art. II pct. 18-25 din prezenta ordonanță de urgență transpun Directiva 2015/2376/UE de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr.332

din 18 decembrie 2015.

PRIM – MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice

Anca Dana Dragu

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
regionale și administrației publice

Vasile Dîncu

Viceprim-ministru, ministrul economiei,
comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri

Costin Grigore Borc

Ministrul afacerilor externe

Lazăr Comănescu

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârstnice

Dragoș-Nicolae Pîslaru

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale

Achim Irimescu

Ministrul educației naționale și cercetării științifice

Mircea Dumitru

Ministrul sănătății

Vlad Vasile Voiculescu

București, 16.11.2016
Nr. 84

